

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

הכרעת דין

1. עסקינן בנאשם אשר מיוחסות לו עבירות של נהיגה כאשר לא הוציא רישיון נהיגה מעולם, בעודו פסול מלנהוג ובהיותו נעדר ביטוח.

האישום:

על פי כתב האישום, העבירות המיוחסות לנאשם הינן, כדלקמן:

א. **נהיגה בזמן פסילה** - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א – 1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

ב. **נהיגה ללא רישיון נהיגה** - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ג. **נהיגה ברכב ללא ביטוח** – עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל-1970.

עובדות כתב האישום:

2. כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 08.07.19 בסמוך לשעה 08:10, נהג הנאשם במחפרון מ. ר. 13-26-17 (להלן: "הרכב") בעיר חיפה.

באותה העת, היה פסול מלנהוג, בשל פסילות שהוטלו עליו ב-3 תיקים:

א. ביום 22.09.11 בתיק 5257-09-11 לתקופה של 27 חודשים- לא הופקד רישיון- פסילה 1.

ב. ביום 22.09.14 בתיק 1942-08-12 לתקופה של 24 חודשים- לא הופקד רישיון- פסילה 2.

ג. ביום 04.05.14 בתיק 6096-02-14 לתקופה של 48 חודשים- פסילה 3- בו הפקיד תצהיר.

הנאשם נהג בעודו פסול נהיגה ביוזעין. בנוסף, הנאשם אינו מורשה לנהיגה וכן נהג ללא פוליסת ביטוח תקפה.

מהלך הדיון:

3. התיק החל דרכו לפני מותב אחר. בתמצית, נטענו טענות לגבי תיקון נוסחו של כתב האישום, והטענות הללו נדחו. לאחר מכן, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 3673-08-19 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

- 1 המיוחסות לו. בשלב זה, המותב שדן בתיק באותה העת פסל עצמו, והתיק הועבר לטיפולו של
2 מותב זה.
3 ביום 17.10.19 התחלף ייצוגו של הנאשם בתיק, ונתבקשה דחייה.
4 ביום 23.10.19 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום באמצעות בא כוחו.
5 ביום 05.11.19 נשמעו הראיות בתיק וכן סיכומי הצדדים בעל פה.
6

פרשת התביעה:

- 7 מטעם התביעה העיד לפניי עד התביעה מס' 2, רס"ב אברהם הלוי. במסגרת עדותו הוגשו
8 המוצגים כדלקמן:
9

- 10 א. חקירת הנאשם במשטרה – הוגש וסומן ת/1.
11 ב. סטטוס משרד הרישוי – הוגש וסומן ת/2.
12 ג. פרוטוקול מתיק 12-08-1942 – הוגש וסומן ת/3.
13 ד. פרוטוקול מתיק 11-09-5275 – הוגש וסומן ת/4.
14 ה. פרוטוקול מתיק 14-02-6096 – הוגש וסומן ת/5.
15 ו. אישור הפקדה מיום 31.12.17 – הוגש וסומן ת/6.
16
17 8. לציין, כי מלבד עד התביעה מספר 2 לא העידו עדים נוספים, והוגשו המסמכים הבאים
18 בהסכמה:
19 א. תצהיר של הנאשם – הוגש וסומן ת/7.
20 ב. פלט משרד הרישוי – הוגש וסומן ת/8.
21 ג. יפוי כוח של עו"ד יוסף סמארה- הוגש וסומן ת/9.
22 ד. דו"ח פעולה של עדת תביעה מספר 1- הוגש וסומן ת/10.
23 ה. דוח עיכוב של עדת תביעה מספר 1- הוגש וסומן ת/11.
24 ו. הודעה של עד תביעה מספר 3- הוגש וסומן ת/12.
25 לאחר הגשת המסמכים הללו, הכריזה ב"כ המאשימה "אלו עדיי".
26

- 27 9. עיקרי עדותו של עד התביעה מס' 2 – רס"ב אברהם הלוי – העד היה, עובר למועד הנקוב בכתב
28 האישום, אחראי על מדור פ"ל, הכולל טיפול בנהגים הפסולים, הנוהגים בשכרות והבלתי
29 מורשים לנהיגה. כעת, העד משמש ראש משרד תנועה במשטרת זיכרון יעקב. העד חקר את
30 הנאשם על העבירות, וסיפר כי יש לו גישה לנט המשפט והוא יכול להוציא פרוטוקולים. העד
31 מסר כי הבין שהנאשם נוהג בזמן פסילה, והציג לו את זה במהלך החקירה. העד טען כי ראה
32 פרוטוקולים, וכך ידע שהנאשם פסול. העד הוסיף כי הנאשם לא הפקיד רישיון וזו הסיבה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

1 בעטיה חשד שהוא פסול. כשנשאל האם בדק את הימים בהם שהה הנאשם במאסר אמר שזה
2 לא משנה מבחינתו כי לא היה אישור הפקדה. העד לא בדק את אישור השהייה של הנאשם
3 (בשב"ס- תוספת שלי- מ.ד.) וכן לא בדק מתי השתחרר (מהמאסר- תוספת שלי- מ.ד.) ואמר
4 "כי לא מעניין אותי".
5 במהלך חקירתו החוזרת הוסיף העד כי הוציא 3 תיקים מנט המשפט אותם הראה לנאשם
6 בחקירתו, והוסיף כי הוא נכנס לפרוטוקולים ועובר עליהם ובודק האם יש אישור הפקדה
7 ואח"כ אם השופט פטר מהפקדה, וכי מהניסיון שלו הוא יודע שכשאדם בכלא הפסילה
8 מתחילה רק אחרי שהוא יוצא.
9 כאמור, מלבד עד זה לא העידו עדי תביעה נוספים, והוגשו בהסכמה מסמכים כמפורט לעיל.

פרשת ההגנה:

11. עיקר עדות הנאשם – הנאשם סיפר שהשתחרר מבית הסוהר בשנת 2015, ורצה "לעבוד חוקי".
12 עבד בכל מיני עבודות ולא היה לו מספיק כסף. בתקופה האחרונה היה חותם אבטלה. הנאשם
13 הלך למשרד הרישוי לבדוק את יתנו לו רישיון, והפנו אותו למזכירות בית המשפט. הנאשם
14 ביקש עזרה בבית המשפט ופגש עו"ד בשם יוסף סמארה אשר החתים אותו על נייר ואמר
15 שהוא יטפל בזה. הנאשם יצר אתו קשר מספר פעמים, ובפעם האחרונה מסר לו עורך הדין,
16 כך לדבריו, כי בחודש מאי 2018 הוא מסיים את הפסילה שלו. ביום שנתפס זה היה היום
17 הראשון שלו בעבודה, לא היה לו כסף ורצה להוציא רישיון נהיגה. הנאשם הוסיף שאינו יודע
18 לקרוא בעברית, ושלא הוסבר לו על מה הוא חותם שעה שחתם על ניירת לעורך הדין. הנאשם
19 אמר כי אינו זוכר אם הפקיד את הרישיון, ולאחר מכן ענה שלא הפקיד רישיון אישית אף
20 פעם אלא חתם לעורך הדין. בכל התיקים שהיו לו היה מיוצג ועורכי הדין אמרו לו שאם לא
21 הוציא רישיון מעולם, לא צריך להפקיד. כהסבר מדוע הפקיד דווקא בתיק הספציפי אמר כי
22 חתם לעורך הדין והוא עשה את כל התהליך.

12. ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים:

- א. תצהיר הנאשם מיום 31.12.17.
 - ב. ייפוי כוח של הנאשם לעו"ד סמארה.
 - ג. אישור על הפקדת רישיון מיום 31.12.17.
 - ד. מסמך מטעם משרד התחבורה מיום 31.12.17 לעניין היותו של הנאשם בלתי מורשה לנהוג.
 - ה. טופס משרד התחבורה- רשות הרישוי מיום 31.12.17.
- המסמכים סומנו 1/1.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

13. בנוסף, ב"כ הנאשם הגיש מסמך מטעם משרד הרישוי מיום 04.11.19 - סומן נ/2.
14. בחקירתו הנגדית אמר הנאשם כי הוא זוכר את המקרה ואישר כי נהג ברכב, כי הנסיעה הייתה מספר מטרים וכי קיבל את הרכב מאתר בנייה אשר נמצא באותו הרחוב. הוא הגיע לעבוד בעבודה זו היות שחיפשו עובד, והאדם אתו שוחח היה בחו"ל ואמר לו להתחיל לעבוד, והוא ייתן לו את כל המסמכים כשיחזור. התפקיד שלו היה לנהוג בטרקטור. משנשאל אם יש לו רישיון נהיגה או אם הוציא רישיון השיב בשלילה. אמר כי עלה על המחפרון כדי להתפרנס. אמר כי זוכר שנחקר ע"י עד תביעה מספר 2 שהעיד מספר דקות קודם לכן בבית המשפט. אמר שאינו זוכר אם הוצגו לו פרוטוקולים בחקירה. אישר שהיה מיוצג בכל התיקים, וכשנגזר הדין בהם נכח בדיונים. אמר שאינו זוכר את שמות עורכי הדין, ושלא הבין מה אמרו לו בדיונים, ואחריהם הסביר לו עורך הדין מה היה. אישר שמבין עברית "אחד לאחד" ומבין גזר דין כששופט נותן. אמר שאינו יודע קרוא וכתוב בעברית, והחתימה על גבי המסמך היא שלו ובעברית כי הוא יודע לכתוב את השם שלו בעברית.

עיקר מוצגי ההגנה:

15. ההגנה תמכה גרסתה במסמכים שהוגשו וסומנו נ/1, נ/2 ובעדותו של הנאשם.
16. באותו מועד נשמעו אף סיכומי הצדדים.
- המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת מאחר שהנאשם הודה, הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, כי נהג ברכב, על אף שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה. עוד טענה המאשימה, כי הנאשם אישר נוכחותו בעת מתן גזרי הדין בתיקים הנקובים בכתב האישום, וכי היה מיוצג ע"י עורכי דין בשלושת התיקים.
- בנוסף, המאשימה טענה כי עד התביעה, רס"ב אברהם הלוי, אישר בעדותו כי הנאשם נכח בדיוני בית המשפט בהם נפסל, ועל כן הנאשם היה מודע לפסילות, וטענתו לפיה לא ידע כי יש להפקיד רישיון נהיגה לא הוכחה, בנסיבות בהן הנאשם בחר שלא לזמן לעדות את עורכי הדין שייצגו אותו דאז וכן נמנע מלזמן גורם ממשרד הרישוי שיסביר את המסמך אותו הגיש.
- מעבר לאמור, טענה המאשימה כי הנאשם חתם על תצהיר במסגרת גזר הדין בתיק 14-02-6906, כך שהנאשם הבין כי עליו להפקיד את הרישיון, בהתאם להוראות החוק.
- לסיכום, טענה המאשימה כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, וכי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, ובנסיבות בהן הנאשם נמנע מלהביא עדים נוספים שיכלו לשפוך אור על טענותיו שלא הוכחו, יש להרשיע את הנאשם.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

1 **ב"כ הנאשם** טען כי מעדותו של הנאשם עולה כי אמנם הוא נכח בעת מתן גזרי הדין אך הוסבר לו על
2 ידי עורך הדין שהוא לא צריך להפקיד רישיון, מאחר שאין לו רישיון נהיגה ולא הוציא רישיון נהיגה
3 מעולם. לטענתו, טענה זו מתיישבת עם הוראות החוק, לפיהן מי שאין לו רישיון נהיגה לא אמור
4 להפקיד תחליף רישיון. עוד נטען, כי על פי הסבר שקיבל הנאשם מעורך הדין אשר ייצג אותו בעבר,
5 וזאת גם בהסתמך על מסמכים ממשרד הרישוי, סבר כי הפסילה בעניינו הסתיימה בחודש מאי 2018.
6 מעבר לכך, נטען ע"י ב"כ הנאשם כי המדינה לא הציגה כל ראיה כיצד חושבה הפסילה, או מהו מועד
7 תחילת חישוב הפסילה.

8 לציין, כי בשלהי סיכומיו טען ב"כ הנאשם כי הוא מודה בכל עובדות כתב האישום למעט בהיותו של
9 הנאשם פסול עובר למועד הנקוב בו. על כן, נותרה זו המחלוקת הדרושה הכרעה.

דין והכרעה:

11
12 17. השאלה הנשאלת הינה, אם כן, **האם הנאשם נהג בהיותו נתון בפסילה**. לצורך מתן מענה, יש
13 להשיב על השאלות הבאות:

14
15 א. מה **ארכן של הפסילות** אשר הוטלו על הנאשם?

16 ב. האם היה צורך **בהפקדת רישיון או תחליף רישיון** לשם **תחילת מניין הימים**
17 לגבי כל פסילה מן הפסילות שהוטלו?

18 ג. אם התשובה לכך חיובית- **האם הייתה הפקדה וממתי החלה כל פסילה**
19 **להימנות, אם התשובה שלילית- האם הפסילות החלו להימנות ממתן גזר הדין**

20 או **ממועד מאוחר יותר** על פי הוראות גזר הדין?

21 ד. האם הנאשם אמור לרצות את הפסילות או חלקן **בחופף או במצטבר**?

22
23 ניתן לתמצת את הנתונים שעליהם להתברר ל-3 פרמטרים: **אורך, אופן ומועד**.

24
25 א. **אורך**- מהו אורכה של הפסילה המוטלת- נתון זה ניתן ללמוד מגזר הדין.

26 ב. **אופן**- האם תרוצה בחופף או במצטבר לפסילות אחרות- במידה וגזר הדין שותק לעניין זה,
27 יש לפנות להוראות החוק.

28 ג. **מועד**- האם הפסילה תחל מיד ביום מתן גזר הדין או מאוחר יותר- במידה וגזר הדין שותק
29 לעניין זה יש לפנות להוראות החוק.
30

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

18. היינו- על מנת להשיב על השאלות, נזדקק, ראשית, לבחון את גזרי הדין במסגרתם הוטלו הפסילות, ובמידה והם "שותקים" לעניין אופן ריצוי עונשי הפסילה ומועד תחילת ריצוין, ניגש להוראות החוק.

19. בשלב זה יש להוסיף שני כלי עזר נוספים, שהינם ההלכה הנוהגת בעניין חישוב פסילות ונהלי הפקדת רישיונות נהיגה.

20. לציין, כי מן הבחינה הראייתית יש לבחון האם מן התשתית הראייתית אשר הניחה התביעה, באמצעות עד התביעה שהעיד לפניי והמסמכים שהוגשו, ניתן להוכיח אישומו של הנאשם בנוגע לעבירה של נהיגה בזמן פסילה מעל לכל ספק סביר.

21. בנוסף, יש לבחון מה משמעותן של הראיות שהוגשו ע"י ב"כ הנאשם, והאם הן מעלות ספק לעניין היותו של הנאשם בפסילה עת נהג.

החוק והנהלים:

22. עפ"י נוהל הפקדת רישיונות נהיגה במזכירות בית המשפט, שמספרו פ-5/08, לגבי **נאשם שאין לו רישיון נהיגה ומעולם לא היה לו -בלתי מורשה**, בסעיף 4.2 נקבע כי:

"4.2.1 בהעדר החלטה המורה על מניין הפסילה ו/או על היותו של הנאשם בלתי מורשה לנהיגה, יגיש למזכירות בית המשפט אישור ממשרד התעבורה, המעיד כי איננו מורשה

לנהיגה. תאריך ההפקדה יהיה **מועד גזר הדין**, אלא אם הוחלט אחרת."

23. סעיף 42 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה) – שכותרתו "פסילה וחישוב תקופתה" – קובע כי:

(א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה

זו תחל **ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.**

(ב) הוטלה פסילה על מי שנדון לפסילה במשפט קודם אשר תקופתה טרם

נסתיימה, **תהיה הפסילה שהוטלה כאמור מצטברת לקודמתה**

ותקופתה תחל בתום הפסילה הקודמת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במניין –

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

- 1 התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות
2 ובדרך שנקבעה ;
3 (2) תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל
4 כאמור".
5 (ההדגשות שלי- מ.ד.)
6
7 24. ההלכה הנוהגת לעניין חישוב פסילות קבועה בבש"פ 9075/12 מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל
8 (14.4.14). בקליפת אגוז, מסקנות ההלכה הינן כדלקמן :
9 א. הסמכות לחשב את מניין ימי פסילת רישיון הנהיגה מסורה לרשות הרישוי.
10 (ודאי, משכך, שאיננה נתונה לחוקר היושב מול החשוד).
11 ב. הביקורת השיפוטית על החלטת רשות הרישוי נתונה בידי בית המשפט
12 לעניינים מנהליים.
13 ג. מי שרישיונו נלקח ממנו במהלך חקירתו במשטרה, רישיונו לא "אבד", ואין
14 לחייבו בהמצאת תצהיר חלף הפקדת הרישיון. (קל וחומר מי שאין לו ולא היה
15 לו רישיון מעולם).
16
17 25. סעיף 61 לפקודת התעבורה קובע, כי מי שנפסל מהחזיק רישיון נהיגה חייב להמציא את
18 הרישיון "לרשות הנקובה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בהן".
19
20 26. תקנה 556 לתקנות התעבורה משלימה את הוראות הפקודה הנ"ל, וקובעת בס"ק (א) : "נפסל
21 בעל רישיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברישיונו, ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה
22 שלו לאותו בית משפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה...".
23
24 27. תקנה 557 לתקנות התעבורה – כותרתה "רישיון שפקע תוקפו, שהומצא לרשות או שאבד" –
25 מסדירה את מסירתו בפועל של רישיון הנהיגה במצבים שבהם פקע תוקפו של הרישיון עוד
26 לפני מתן גזר הדין, או שהומצא קודם לכן לרשות, או שאבד. ס"ק (ב) מורה על הגשת תצהיר
27 חלף המצאת רישיון נהיגה, כשהרישיון אבד.
28
29 28. ממקרא לשון החוק, ניתן לראות כי ההתייחסות הינה ל :
30 א. "בעל רישיון"
31 ב. מי שרישיונו אבד.
32 ג. מי שתוקף רישיונו פקע.
33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

- 1
2 כל המצבים הללו דנים במי שיש לו רישיון נהיגה או היה לו ואבד או פקע רישיונו. כלומר
3 המדובר באדם שהינו בעל רישיון.
4
- 5 29. עפ"י סעיף 61א לפקודת התעבורה, מחויבת המשטרה לנהל מאגר מידע ובו נתונים מפורטים
6 על פסילת רישיונות נהיגה, שמות, תקופות, תנאים וסייגים. לציין, כי לא ניכר שסעיף זה
7 ממומש, שכן לו היה כך- לא היה צריך החוקר בעת החקירה להוציא את גזרי הדין ולעשות
8 "חישוב פסילות". בנוסף, בראיות התביעה אין אסמכתא או אישור מוחלט וברור לעניין
9 תקופת היותו של הנאשם פסול, וכן אין פלט כניסות ויציאות משב"ס, כך שלא ניתן לחשב
10 במדויק מתי החלו הפסילות בתיקים בהם ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל.
11
- 12 30. זה השלב לציין, כי תמוה שכך הם פני הדברים, ומצופה היה כי בתיק החקירה יהיה מסמך
13 רשמי מטעם הרשות המוסמכת לעניין חישוב תקופות הפסילות. ברי, כי זהות אותה רשות
14 מוסמכת נקבעה בהלכת ג'אבר.
15
- 16 31. למעשה, כפועל יוצא, נראה כי במקרה דנן, "מצופה" מבית המשפט לערוך חישוב על סמך 3
17 גזרי דין, חקירה וטופס הפקדה.
18
- 19 32. ואולם, למרות כל זאת, יש לבדוק האם הנאשם היה פסול עובר למועד בו נתפס, ולשם כך
20 לעשות שימוש במסמכים הקיימים, ולערוך את החישוב באופן המקל ביותר עם הנאשם, כזה
21 המתחיל את מניין הפסילה מיד עם הטלתה, ללא לקיחה בחשבון של תקופות המאסר. אם
22 במקרה של חישוב כזה יסתבר כי הנאשם היה פסול במועד הנקוב בכתב האישום- מקל וחומר
23 כאשר "נשתול" את תקופות המאסר בתוך החישוב, תוותר התוצאה לפיה הנאשם היה פסול,
24 אולם היא "תזוז" קדימה, ופסילתו תסתיים במועד מאוחר אף יותר.
25
- 26 **ניתוח ראיות התביעה :**
- 27 33. התביעה תומכת את האישום לעניין עבירת הנהיגה בזמן פסילה בעיקר בשלושת גזרי הדין
28 אשר הוגשו לתיק בית המשפט וסומנו ת/3, ת/4 ו-ת/5. לציין, כי לא הוגש לתיק כל מסמך
29 המלמד באופן מוחלט על היותו של הנאשם פסול ביום הנקוב בכתב האישום, ונתון זה יש
30 לשאוב מן התיקים שהוגשו :

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

מספר התיק	אורך הפסילה	אופן ריצוי	מועד תחילת ריצוי	מועד מתן גזר הדין
פ"ל 11-09-5257	27 חודשים	במצטבר לכל פסילה אחרת- פרוטוקול הדיון מיום 22.09.11 בעמוד 6 שורה 6	עליו להפקיד רישיון או תחליף רישיון, בהתאם להוראות גזר הדין, הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל מיום 17.09.11. לא צוין מועד תחילת ריצוי עונש הפסילה.	22.09.11
נ"ב 12-08-1942	24 חודשים	לא צוין בגזר הדין	עליו להפקיד רישיון או תחליף רישיון, בהתאם להוראות גזר הדין, הוטל עליו חודש מאסר בפועל, במצטבר למאסר מתיק 6096-02-14. צוין כי הפסילה תחל עם תום סיום עונש המאסר.	22.09.14
פל"א 14-02-6096	48 חודשים	במצטבר לכל פסילה אחרת	עליו להפקיד רישיון או תחליף רישיון, בהתאם להוראות גזר הדין, הוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל מיום 23.02.14.	04.05.14

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
34. ברי כי כל תקופות הפסילה נקובות בגזרי הדין בתיקים שהוגשו, כך שאורכן של הפסילות אינו שנוי במחלוקת. הנתונים החסרים ממוקמים בעמודות אופן הריצוי ובמועד תחילת הריצוי. על מנת לברר האם הנאשם היה פסול במועד הנקוב בכתב האישום, והאם ראיות התביעה מוכיחות זאת מעל לכל ספק סביר, יש להשלים את הנתונים החסרים מכוח הוראות החוק, היינו- מקום בו לא ניתנה הוראה מפורשת בגזר הדין, יבוצע החישוב בהתאם לחוק. לשם דוגמא- מקום בו לא נכתב האם עונש הפסילה שהוטל ירוצה בחופף או במצטבר לפסילה אחרת, יש לצקת את הוראת החוק, לפיה התקופות ירוצו במצטבר, מקום בו לא נקבעה נקודת זמן לתחילת ריצוי עונש הפסילה- תחל זו להימנות ממועד מתן גזר הדין.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

35. למשוואה יש להוסיף נתון אשר לגביו לא הניחה המאשימה תשתית ראייתית והוא **מועדי שהייתו של הנאשם במאסר**, שאז, על פי חלק מהוראות גזרי הדין, הפסילה תחושב ממועד השחרור מן המאסר. כאמור, עצם "השמטת" תקופות המאסר רק מקל עם הנאשם, על כן הנתונים החסרים לעניין זמני שהייה במאסר אינם מזיקים להגנת הנאשם כלל, נהפוך הוא- הם "ממקמים" את נקודת סיום הפסילות כולן **מוקדם מכפי שצריך היה להיות הלכה למעשה**, על כן, אם נקודת סיום הפסילות ממוקמת **אחרי** המועד הנקוב בכתב האישום, ברי כי הנאשם היה פסול במועד זה, ונראה כי נקודת הסיום, ללא לקיחה בחשבון של תקופות המאסר, מוקדמת מנקודת הסיום האמיתית, במקרה בו ניצוק למשוואה גם את נתוני זמני השהייה במאסר.

36. עוד נתון המצוי במשוואה, שאוב מהוראות הנוהל, לפיו **נאשם שאינו מורשה מעולם אינו צריך להפקיד רישיון**. נתון זה מקבל משנה תוקף לנוכח הוראות החוק המטפלות באדם בעל רישיון או כזה שרישיונו אבד. במקרה הראשון מתבקשת הפקדת הרישיון ואילו בשני הפקדת תצהיר חלף הרישיון. מכלל ההן לומדים על הלאו- החוק אינו "מטפל" באלה שאינם מורשים כלל, ולכן ברי כי **אינם צריכים להפקיד רישיון- שכן אין להם כזה וכן אינם צריכים להפקיד תצהיר חלף רישיון, שכן אופציה זו שמורה למי שרישיונו אבד**. הוראות הנוהל נותנות לכך משנה תוקף.

37. לפיכך- ובהיעדר אסמכתא לעניין תקופות שהייתו של הנאשם במאסר, נחשב את החישוב המקל ביותר עם הנאשם, כך שנציב את נקודת תחילת הפסילות ביום מתן גזר הדין, וזאת אף על פי שהיה נתון במאסר וחלקן החלו בשלב מאוחר יותר. אם עפ"י חישוב זה נקבל תוצאה לפיה היה פסול במועד הנקוב בכתב האישום, הרי שאם ריצה גם תוך כדי תקופות עונש מאסר- הרי שברי כי נקודת סיום ריצוי כל עונשי הפסילה אשר הוטלו עליו תהא רחוקה אף יותר.

ולהלן החישוב :

38. הנתונים הצריכים לחישוב :

א. המועד בו נתפס הנאשם נוהג : ביום 08.07.19.

ב. לשם עריכת החישוב המקל ביותר עם הנאשם, ולאור אי קבלת אישור שב"ס

לתקופות בהן שהה הנאשם במאסר, נניח כי כל הפסילות שהוטלו החלו **ביום**

הטלתו, ללא דיחוי, ו"נתעלם" מן התקופה בה שהה הנאשם במאסר, אותה,

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

1 לו היה בידינו טופס שהייה בשב"ס, היינו מחשיבים כנתון הדוחה תחילת
2 ריצוי עונש הפסילה.

3 ג. לגבי שתיים מן הפסילות הוראות גזר הדין נוקבות בפירוש בהוראה כי ירוצו
4 במצטבר, אולם גם הפסילה בתיק בו לא קיימת הוראה מפורשת כזו, תרוצה
5 במצטבר מכוח החוק- סעיף 42(ב) לפקודת התעבורה.

6 ד. על אף שצוין בשלושת גזרי הדין כי יש לבצע הפקדה, "נתעלם" גם מהוראה
7 זו, בשלב זה.

8
9 מיום 22.09.11 נמנה 27 חודשים- מסתיימת ביום 21.09.13.

10 מיום 04.05.14 נמנה 48 חודשים- מסתיימת ביום 03.05.18.

11 מיום 03.05.18 נמנה 24 חודשים- מסתיימת ביום 03.05.20.

12
13 ניתן להיווכח, כי מועד ביצוע העבירה הנקוב בכתב האישום מצביע על כך שהנאשם היה
14 פסול, וזאת מבלי להביא בחשבון את תקופות המאסר הבלתי מבוטלות אשר דוחות את
15 מועד סיום הפסילה אף יותר, אולם לא נכללו בחישוב היות שאין לגביהן תשתית
16 ראייתית מדויקת (יתכן שהתקופות קוצרו ע"י שחרור מוקדם, שחרור מנהלי ועוד).
17 להזכיר, כי מלבד העובדה שלא הובאו בחשבון לצורך החישוב המקל ביותר תקופות
18 המאסר, גם לא הובאה בחשבון הוראתו המפורשת של בית המשפט בכל שלושת גזרי הדין
19 לבצע הפקדה, כך, שבעצם, ללא אותה הפקדה, הפסילות כלל לא החלו להימנות, אולם
20 נכנסו לתוקף. לכך יש להוסיף, בבחינת חיזוק להיותו של הנאשם פסול, את האישור
21 שהוצג ע"י הנאשם, לפיו, כביכול, בוצעה הפקדה במועד 31.12.17, אשר, בהתאם
22 להוראות גזרי הדין, ממנה ואילך מונים את תקופות הפסילה. גם אם נניח שיש למנות רק
23 את התקופה בתיק בו בוצעה ההפקדה- 14-02-6096, למשך 48 חודשים, ונתעלם מן
24 הפסילות האחרות, משל לא היו, עדיין סיום הפסילה יהיה ביום 30.12.21, וזאת עפ"י
25 אישור ההפקדה שהציג הנאשם בעצמו, ועל פיו בלבד. כאן המקום לציין, כי לא ניתן
26 לאחוז את החבל בשני ראשים, מחד לטעון כי אין צורך בהפקדה ומאידך להפקיד תחליף
27 רישיון, ולבקש לערוך את החישוב "אחורנית" כאילו לא הייתה הפקדה כלל. אולם,
28 החישוב לעיל מראה, כאמור, כי גם אם נמנה את הפסילות מבלי "להתחשב" בעובדה
29 שלא בוצעו הפקדות ו"בהתעלם" מן ההפקדה שבוצעה במסגרת תיק 14-02-6096, עדיין
30 החישוב מוביל לכך שהנאשם היה פסול עת נתפס נוהג.
31 נראה, אם כן, כי "כל הדרכים מובילות לרומא".
32

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

39. ומה לעניין אישור משרד הרישוי שהוגש ע"י ההגנה? אישור זה ראשית הוגש שלא באמצעות עורכו ולא ברורה מהותו, לפיכך- המשקל שיש לתת לו, אם בכלל, קטן מאד. ואולם- גם אם נבחן אותו לגופו, התאריך הנקוב על גביו הינו 31.12.17, זהו אותו התאריך הנקוב על גבי התצהיר שהגיש הנאשם בפנותו לטיפולו של עורך הדין סמארה. אישור זה מראה כי, לכאורה, מועד סיום הפסילה הוא 04.05.18 ועל גביו נקוב מספר תיק 14-02-6096 בלבד. כל תוצאה לפיה היה באישור זה ללמד כי הנאשם אינו פסול אינה מתיישבת עם השכל הישר ועם ההיגיון, וגם אם ביקש הנאשם לעשות כן- היה עליו להגישו באופן הראוי ולא להניחו כמסמך אשר לא ברורה מהותו ולא ברור תוקפו. ניכר, כי המדובר באישור לגבי אחת מן הפסילות, בתיק- 6096-14-02, אשר חושבה למשך 48 חודשים מיום מתן גזר הדין, לאחר שבוצעה הפקדת תצהיר בתיק זה ביום הנפקת האישור. האישור מלמד, לכל היותר, על תחילתה וסופה של אותה פסילה בלבד, ותו לא. ושוב- גם אם ניקח את המועד הנקוב על גבי אישור זה- 04.05.18, ונחשב אותו כמועד סיום הפסילה אשר הוטלה באותו תיק, יש להוסיף לה במצטבר את הפסילה המאוחרת יותר אשר הוטלה ביום 14.09.22 במסגרת תיק 12-08-1942 למשך 24 חודשים. במקרה זה נגיע למועד סיום הפסילות ביום 20.05.04. **גם במסגרת חישוב זה נהג הנאשם כאשר הוא פסול.**

40. את הטענות לפיו יש לחשב את 2 תקופות הפסילה המאוחרות בחופף, היינו- 48 חודשי פסילה "יבלעו" 24 חודשי פסילה, יש לדחות לנוכח הוראות החוק הקובעות כי יש לחשב את הפסילות **במצטבר**, הן לנוכח העובדה לפיה המאוחרת הוטלה בטרם נסתיימה המוקדמת והן לנוכח העובדה כי גזר הדין **אינו מציין כי ירוצו באופן חופף**.

41. תימוך נוסף לכך שאין צורך באישור הפקדה, מתקבל דווקא מהתצהיר שהגיש הנאשם, חלף רישיון בתיק 14-02-6096. גם באישור זה, הפסילה באותו תיק מחושבת מרגע הטלתה ולא מרגע הפקדת התצהיר, וזאת בהתאם לחוק ולנוהל כמפורט לעיל.

42. לכך יש גם להוסיף את הודעתו של הנאשם תחת אזהרה במשטרה, בה בשום שלב לא ציין כי סבר שאינו פסול וכי ניתן לו אישור לעניין זה ממשרד הרישוי. טיעון זה עולה לראשונה בעת ניהול התיק, דבר המחליש אותו עד מאד. מה גם- שהנאשם אינו מורשה כלל, על כן אין "הצדקה" לנהיגתו, גם אם סבר שאינו פסול. לכל היותר, ניתן היה אולי לקבל בדוחק גרסה בה היה מתחיל ללמוד נהיגה וניגש לטסט, בסברו כי אינו פסול.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

43. גם הטיעון לעניין חישוב שתי הפסילות האחרונות "בחופף" כך ששתיהן יסתיימו ביום 04.05.18, אינו יכול לעמוד, היות שהוא עומד בניגוד להוראות החוק הקובעות "ברירת מחדל" לעניין נשיאה במצטבר של תקופות פסילה שהוטלו השנייה בטרם הסתיימה הראשונה, וגזר הדין אינו אומר כי יש לחשב אופן נשיאתן אחרת.
44. הטרימינולוגיה של **פסילת** מי שאינו מורשה לנהוג כלל אולי צריכה להשתנות, שכן גם הוראות החוק אינן מציינות דבר לגבי לעניין הפקדה ותחילת ריצוי עונש הפסילה. יש מקום להציע כי מי שאינו מורשה לנהיגה לא "ייפסל" שכן גם כן אינו מורשה לנהוג, אלא "לא יוכל לקבל רישיון" משך תקופה מסוימת. החוק מכיר במי שיש לו רישיון ונפסל- ועצם הפקדת הרישיון במקרה זה הינה אקט דקלרטיבי, אשר בעבר אף נועד למנוע מצב בו אותו רישיון פסול יוצג שלא כדין, וכן החוק מכיר במי שיש לו רישיון אשר אבד- וצריך להפקיד תצהיר חלף הרישיון או מי שרישיונו פקע- וצריך להפקידו למרות פקיעתו, באם נפסל. **החוק, כאמור, אינו דן במי שאינו מורשה כלל ונפסל, שכן במקרה זה אין לו רישיון, לא היה לו, לא היה לו רישיון שאבד ולא היה לו רישיון וזה פקע. בשום נקודת זמן לא היה בעל רישיון, על כן אין צורך באקט דקלרטיבי של הפקדה, אפילו לא של תצהיר.**
45. נקודת נוספת בה יש לדון הינה עצם ניסוחו של כתב האישום, שכן הטיעון לעניין זה נשמע בתחילת ההליך.
46. אשר לניסוח כתב האישום, בו צוינו על ידי המאשימה מספרי תיקים לעניין הרשעות קודמות ותקופות פסילה, אפנה לספרו של המלומד י' קדמי, שם נקבע, כי אין לכלול בכתב האישום במסגרת "סיפור המעשה" פרטים שהוכחתם לפני הכרעת הדין אסורה, כגון הרשעות קודמות, אלא אם כן עובדת קיומן מהווה יסוד מיסודות העבירה או שלא ניתן בלי אזכורם להציג במלואו את המעשה נושא האישום (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום, א', תשס"ט – 2009).
- בנוסף, אפנה בהקשר זה לע"פ 3954/08 **סלימאן אבו גודה נ' מדינת ישראל** (6.4.09) שם נקבע כי:
- "המערער טוען כי המשיבה לא הייתה רשאית להגיש את הדו"חות האמורים. זאת, שכן מדובר בראיה בדבר עברו הפלילי, האסורה להצגה בשלב הכרעת הדין. אכן, כלל הוא כי התביעה אינה רשאית להציג ראיות בדבר עבר פלילי בשלב בירור משפטו של נאשם. ביסודו של הכלל עומד החשש שמא הצגת מידע מסוג זה תיצור דעה קדומה שלילית של בית המשפט כלפי הנאשם על-ידי הצבעה על נטייתו העבריינית (ראו, קדמי, בעמ' 610; ע"פ 470/83 מורי נ' "**

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

מדינת ישראל, פ"ד לט(1) 1 (1985); ע"פ 5972/07 פלוני נ' מדינת ישראל,

פסקאות 12-16 והאסמכתאות שם (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 21.2.2008),

להלן - עניין פלוני)...".

גישה זו ניתן למצוא גם בהנחיות פרקליט המדינה מספר 3.1 - הכנה וניסוח כתב אישום, תשע"ח, 2017, שם נקבע בסעיף 56 להנחיה כי ככלל, תובע לא יכלול בכתב האישום התייחסות להרשעות או לעבירות קודמות שביצע הנאשם, שהתביעה אינה מבקשת להרשיעו בגינן, במסגרת כתב האישום המוגש על ידיה. זאת, על מנת שלא להטות את דעת בית המשפט לרעה לגביו. בהמשך ההנחיה צוין כי **במקרים חריגים בלבד** שבהם הדבר בעל רלוונטיות מיוחדת לשם הבנת ההקשר של העבירות המיוחסות בכתב האישום, רקען ודרך התפתחות הדברים, או במקרה שהדברים שלובים בגרסאות העדים אשר עתידים להעיד בפני בית המשפט, כחלק בלתי נפרד מגרסתם, ניתן לכלול ברקע של כתב האישום תיאור של מעשים קודמים או עבירות קודמות של הנאשם כ"עובדה מחמירה" (סעיף 56 להנחיה).

47. על אף שהטיעון בדבר ניסוחו של כתב האישום ליווה רק את תחילתו של התיק, ולא היווה חלק מסיכומי ב"כ הנאשם לאחר שמיעת הראיות, נראה כי כתב האישום אינו פגום, ואולם מוטב היה אילו היה מנוסח באופן מצומצם יותר, ללא אזכור עניין הפקדת או אי הפקדת הרישיון, שאינו רלוונטי לאור היותו של הנאשם בלתי מורשה, וכן מוטב היה אילו היה מצורף, לאור ריבוי הפסילות ומורכבותו היחסית של החישוב לאור תקופות מאסר במהלכן של הפסילות, אישור מטעם משרד הרישוי המכיל באופן ברור את כל תיקי הפסילה ומועדים מדויקים לרבות מועד סיום הפסילות המדויק.

48. משלא נעשה כן, אין בכך לפגוע בתוצאה הסופית **במקרה דנן**, אולם ניתן היה להימצא במצב שבו לאור אי הכללת תקופות המאסר בחשבון, יוצאת הייתה תוצאה מוטעית, לפיה לכאורה הסתיימו הפסילות למרות שבפועל לא הסתיימו.

49. לשם דוגמא: נניח שעל אדם מוטלות שתי פסילות. האחת ביום 01.01.01 למשך 24 חודשים והאחרת ביום 01.01.02 למשך 24 חודשים, כאשר הוא אינו מורשה לנהיגה וכאשר לצד הפסילה בתיק השני מוטל מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. במקרה בו לא מוגש אישור על זמני השהייה במאסר, לא נוכל לכלול במסגרת החישוב את תקופת המאסר כלל, שכן איננו יודעים את משכה האמיתי, האם קוצרה וכו'. על כן, נחשב את התקופות במצטבר מיום הטלתן, כך שיתיימו ביום 01.01.05. במקרה כזה, אם אותו אדם יתפס כשהוא נוהג ביום 01.05.05, לא נוכל לדעת בוודאות האם הוא פסול, שכן בשל היעדר מסמך המעיד על תקופות

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

המאסר, יתבצע חישוב בהיעדרן. במקרה כזה, יזוכה הנאשם מחמת הספק (יתכן ששחרר שחרור מוקדם, מנהלי או שניהם וכדומה).

50. באשר למסמך שהוגש על ידי הנאשם ממשדד הרישוי, מתאריך 31.12.17, במסגרתו ביקש הנאשם לטעון, כי ניתן ללמוד ממנו כי לא היה פסול בעת ביצוע העבירות, מצאתי להפנות לעפ"ת (נצ') 15337-04-15 מדינת ישראל נ' ראמי סעד (20.9.15), שם נקבע כי:

"... המחוקק ביקש להטיל חובה פוזיטיבית, אקטיבית, על מי שנפסל, להודיע למשרד הרישוי את דבר קיום הפסילה. המחוקק לא סמך על כך שמערכות אלה של משרד התעבורה ומערכת בתי המשפט, תהיינה מסונכרנות ומשולבות וכי המידע מצינור אחד עובר ישירות לצינור השני. מכאן, בהתחשב בחומרת העבירה, קבע המחוקק בצידה "חובת ידוע" אשר הוטלה על כתפי הנהג הפסול להודיע למשרד הרישוי את דבר פסילתו...".

מכאן אין לקבל שום טענה כי התנהגות משרד הרישוי הובילה להבנה שגויה לפיה, כביכול, תקופת הפסילה הסתיימה. ומכל מקום- המדובר באדם אשר, כאמור, איננו מורשה כלל לנהוג.

כמו כן, יפים בהקשר זה הדברים האמורים בעפ"ג (ת"א) 7735/09 יניב הודה נ' מדינת ישראל (4.2.10) שם נקבע, כדלקמן:

"...בעת הגשת בקשה לקבלת רישיון נהיגה או לחידושו, מוטלת על שכמו של המבקש - וכזה הוא המערער, החובה להודיע לרשות הרישוי על פסילה שהושתה עליו, ולא להיפך. מי שלא נוהג כך, לא רק שאינו רשאי לטעון כי הוטעה על ידי משרד הרישוי, אלא שבהימנעותו הוא מבצע עבירה. לשון אחר, נוכח החובה המוטלת על המערער, שהוא לא עמד בה, אין הוא רשאי ליהנות או להיבנות מטעות של רשות הרישוי שהנפיקה לו רישיון זמני בעוד הפסילה בתוקף ולהסתמך על טעות זו...".

וכן אפנה לעפ"ת (מרכז) 27885-04-11 פריח גאנם נ' מדינת ישראל (6.6.11) שם נקבע:

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

1 "המערער ידע משך התקופה לגביה נפסל. המערער ידע שרישיונו אינו תקף.
2 המערער ידע או היה מודע לעובדה כי הפסילה לא בוטלה, רישיונו לא חודש
3 ונהיגתו במועד המצוין בכתב האישום מהווה נהיגה בזמן פסילה.
4 לא רק זאת, אלא שאפילו טעה משרד הרישוי ומצא להנפיק רישיון נהיגה טרם
5 חלוף מועד תקופת הפסילה, הרי שהייתה זו חובתו של המערער על פי סעיף 66
6 לפקודת התעבורה, להודיע למשרד הרישוי על טעות שנפלה אצל משרד הרישוי
7 שכן טרם הגיעה לקיצה תקופת הפסילה ומי שלא נוהג כך, לא רק שלא תעמוד
8 לו הטענה כי הוטעה על ידי משרד הרישוי, אלא שהימנעותו מלהודיע למשרד
9 הרישוי כאמור בסעיף 66 לפקודת התעבורה, מהווה עבירה".

10
11 51. לאור האמור, הצגת אישור ממשרד הרישוי, כזה הנוקב בעליל בתיק אחד, שעה שהנאשם נכח
12 בכל תיקיו, ויודע כי המדובר במספר תיקים, הינו בבחינת עצימת עיניים בעייתית מאד, וזאת
13 בלשון המעטה, וכל ניסיון "להסתמך" על אותו אישור הינה פסולה. לכך יש להוסיף, כי
14 הנאשם אינו מורשה כלל, על כן עצם נהיגתו, גם אם לא היה פסול, הינה עבירה על החוק, על
15 כן, כל ניסיון להצדיקה פסול.

16
17 52. הגנת טעות במצב דברים איננה יכולה לעמוד לנאשם מכמה טעמים- ראשית, לנוכח העובדה
18 כי איננו מורשה לנהוג כלל, על כן- גם אם סבר בטעות כי פסילותיו הסתיימו, אסור היה לו
19 לנהוג, לכל היותר, יכולה הייתה אולי טענתו להתקבל אם היה לומד נהיגה ומנסה לקבל
20 רישיון במועד בו סבר כי אינו פסול. שנית, בעת חקירתו של הנאשם תחת אזהרה לא מסר
21 דבר העולה בקנה אחד עם טיעון של טעות במצב דברים. הטיעון נולד אך בשלב ניהול
22 ההוכחות בתיק. שלישית- המועד בו נתפס נוהג איננו סמוך ליום 04.05.18, בו, לכאורה, סבר
23 בטעות, כי איננו פסול. עצם ריחוק הזמן מאותו מועד מעל לשנה, משמיט את הקרקע תחת
24 אותו טיעון.

25
26 53. כאמור, על פי כל חישוב, ולו המקל ביותר עם הנאשם, נגיע למסקנה כי היה פסול אותה עת.
27 הפסילה מיום 4.5.14 ניתנה לתקופה של 48 חודשים. אף אם לא "נכניס" תקופת מאסר,
28 ונפטור את הנאשם מהפקדה- יסיים אותה ביום 03.05.18 ואז יצטרך לשאת בתקופה של 24
29 חודשים נוספים. היות שפסק הדין המאוחר יותר "שותק"- הוראות החוק יכריעו כי הפסילה
30 תרוצה **במצטבר**- היינו- 72 חודשים מיום 04.05.14, וזאת גם אם "נתחיל" את הפסילה מיד
31 רגע מתן גזר הדין, היות שאין נתונים לגבי תחילת וסיום המאסר בפועל. כלומר: **גם בחישוב**

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

12 דצמבר 2019

פל"א 19-08-3673 מדינת ישראל נ' ח'אלדי(עציר)

המקל ביותר, היה הנאשם פסול עובר למועד הנקוב בכתב האישום, לכל המוקדם עד ליום
3.5.20.

54. בשולי הדברים, יצוין, למרות שבמקרה דנן לא פגם הדבר בתשתית הראייתית, כי מוטב היה
לו הייתה המאשימה מגישה, בכלל ראיותיה, אישורים או מסמכים ממשרד הרישוי לעניין
היותו של הנאשם פסול או למצער אישור תקופות שהייה מטעם שב"ס על אודות התקופות
בהן היה הנאשם אסיר במסגרת התיקים בהם הוטלו פסילות הרישיון.

55. היות שהוכח למעלה מכל ספק סביר כי הנאשם נהג בזמן פסילה עובר למועד הנקוב בכתב
האישום המיוחס לו, והיות שיתר עובדות כתב האישום אינן שנויות במחלוקת, **הנני מרשיעה**
את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ד כסלו תש"פ, 12/12/2019 במעמד הנוכחים.

מיכל דויד, שופטת